

Αντιαναπτυξιακά μέτρα απειλούν την ελληνική φαρμακοβιομηχανία

Οι συνεχείς ανατιμοδογήσεις έχουν επιβαρύνει δυσανάλογα τα φάρμακα ελληνικής παραγωγής

Ενας από τους «ανερχόμενους αστέρες» της ελληνικής οικονομίας, όπως έχει χαρακτηριστεί η ελληνική φαρμακοβιομηχανία από την κορυφαία εταιρεία συμβούλων McKinsey, κινδυνεύει με μαρασμό.

Ο λόγος είναι η αδιέξοδη πολιτική που ακολουθείται τα τελευταία χρόνια από όλες τις ελληνικές κυβερνήσεις με τις υποδείξεις της τρόικας, στο πλαίσιο της προσπάθειας περιορισμού της δημόσιας δαπάνης για την Υγεία.

Αν και οι εξοικονομήσεις στο σύστημα υγείας ήταν κάτι παραπάνω από επιβεβλημένες, ο τρόπος με τον οποίο υλοποιήθηκαν υπονομεύει τη δυναμική ενός κλάδου που έχει τη δυνατότητα να συμβάλει ουσιαστικά στην προσπάθεια ανάκαμψης της ελληνικής οικονομίας. Οι ειδικοί του χώρου του φαρμάκου υποστηρίζουν ότι «οι συνεχείς ανατιμολογήσεις των τελευταίων ετών έχουν επιβαρύνει δυσανάλογα τα φάρμακα ελληνικής παραγωγής, απειλώντας πια ευθέως τη βιωσιμότητά τους».

Πρόκειται, κατά κύριο λόγο, για ασφαλή και αποτελεσματικά γενόσημα φάρμακα, τα οποία εμπιστεύονται γιατροί και ασθενείς επί σειρά ετών.

Κίνδυνος διακοπής της κυκλοφορίας τους

Ο τρόπος με τον οποίο γίνεται η τιμολόγησή τους, όμως, έχει δημιουργήσει συνθήκες απαξίωσής τους. Βάσει νόμου, οι τιμές τους καθορίζονται από τον μέσο όρο των τριών χαμηλότερων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε συστήματα με εντελώς διαφορετικές προτεραιότητες από το ελληνικό, και στο 65% της τιμής των αντίστοιχων φαρμάκων εκτός πατέντας, παρά το ότι έχουν ακριβώς την ίδια θεραπευτική αξία.

Από το 2009 έως σήμερα οι τιμές των γενό-

σημων φαρμάκων έχουν μειωθεί κατά 70%, ενώ είναι χαρακτηριστικό ότι, σύμφωνα με το τελευταίο Δελτίο Τιμών που δημοσιεύτηκε τον Ιούνιο, 2.480 γενόσημα σκευάσματα θα διατίθενται πλέον σε χονδρικές τιμές χαμηλότερες των 3 ευρώ.

Επόμενο είναι ότι πολλά από αυτά θα οδηγηθούν σε διακοπή της κυκλοφορίας τους, αφού το κόστος παραγωγής και διανομής τους καθίσταται δυσανάλογο των τιμών πώλησής τους.

Το ενδεχόμενο αυτό ανησυχεί τόσο τις φαρμακευτικές εταιρείες, όσο και τους ασθενείς που λαμβάνουν τα σκευάσματα αυτά ως θεραπεία για μια σειρά χρόνιων παθήσεων και θα υποχρεωθούν να τα αντικαταστήσουν με αντίστοιχα, ακριβότερα φάρμακα. Ουσιαστικά οι ασθενείς αναγκάζονται να βάλουν ξανά το χέρι βαθιά στην τσέπη, αδικαιολόγητα, σημειώνουν εκπρόσωποι της φαρμακοβιομηχανίας.

Το αποτέλεσμα του στρεβλού συστήματος τιμολόγησης που εφαρμόζεται έχει αποδειχθεί πολλάκις το αντίθετο του επιδιωκόμενου: η πραγματική φαρμακευτική δαπάνη αυξάνεται, επιβαρύνοντας τόσο το σύστημα υγείας, όσο και τους ίδιους τους ασθενείς. Πέραν της τιμολογιακής καθίζησης, οι φαρμακευτικές εταιρείες έχουν να αντιμετωπίσουν επιπλέον επιβαρύνσεις που προκύπτουν από τις αυξανόμενες υποχρεωτικές εκπτώσεις (rebate) για τα φάρμακα που διαθέτουν στον ΕΟΠΥΥ.

Αυτές ξεκινούν από το 14% και ανέρχονται σε 30% για όλες τις δραστικές ουσίες, ενώ για τις νέες δραστικές που προστατεύονται από πατέντα προβλέπεται πλέον ένα πρόσθετο 25% για τα πρώτα δύο χρόνια. Το περιβάλλον που διαμορφώνεται είναι ιδιαίτερα δυσμενές για την εισαγωγή καινοτόμων φαρμάκων στο σύστημα.

«Οι συνεργασίες μεταξύ ελληνικών και πολυεθνικών εταιρειών για συμβόλαια παραγωγής στη χώρα μας αρχίζουν και χαλάνε», τονίζουν στελέχη φαρμακευτικών εταιρειών.

Σημειώνεται πως η επιβάρυνση του κλάδου του φαρμάκου από τις υποχρεωτικές εκπτώσεις το πρώτο τρίμηνο του 2017 ανήλθε σε 110 εκατ. ευρώ και το ποσό αυξάνεται διαρκώς...

Παράλληλα, με την εφαρμογή του οριζόντιου μέτρου του clawback οι φαρμακευτικές εταιρείες υποχρεούνται να επιστρέψουν την όποια υπέρβαση της δαπάνης που προβλέπεται από τον «κλειστό» προϋπολογισμό του ΕΟΠΥΥ.

Το έκτακτο αυτό μέτρο, που έχει γίνει μόνιμος εφιάλτης για κάθε φαρμακευτική εταιρεία, επιβαρύνει ακόμη και τα γενόσημα φάρμακα, παρά το ότι όχι μόνο δεν ευθύνονται για την αύξηση της δαπάνης, αλλά συμβάλλουν ουσιαστικά στη συγκράτησή της.

Σύμφωνα με τα στοιχεία για το πρώτους τρεις μήνες του 2017, οι υποχρεωτικές επιστροφές έφθασαν τα 90 εκατ. ευρώ, ενώ παρ' όλες τις παρεμβάσεις, οι επιστροφές θα κυμανθούν και πάλι φέτος γύρω στα 400 εκατ. ευρώ. Δηλαδή, πλήρης αποτυχία και αναποτελεσματικότητα.

Οι εκπρόσωποι της ελληνικής φαρμακοβιομηχανίας υπογραμμίζουν σε κάθε ευκαιρία «το αδιέξοδο στο οποίο οδηγεί τον κλάδο η εφαρμογή αντιαναπτυξιακών πολιτικών χωρίς καμία μακροπρόθεσμη στόχευση».

Αν και είναι κοινή παραδοχή της αγοράς του φαρμάκου και της ηγεσίας του υπουργείου Υγείας πως το υπάρχον μοντέλο φαρμακευτικής πολιτικής έχει φθάσει στα όριά του, τα πρόσφατα μέτρα που πάρθηκαν στο πλαίσιο της δεύτερης αξιολόγησης βρίσκονται στον ίδιο καταστροφικό δρόμο. Είναι πια καιρός, σημειώνουν, να γίνουν τα απαραίτητα βήματα για την εφαρμογή διαρθρωτικών αλλαγών, όπως η υιοθέτηση δεσμευτικών θεραπευτικών πρωτοκόλλων, οι ουσιαστικοί έλεγχοι της συνταγογράφησης που έχει εκτοξευθεί στα 75 εκατ. συνταγές, η δημιουργία ενός φορέα αξιολόγησης του θεραπευτικού οφέλους των νέων ακριβών φαρμάκων, καθώς και η παροχή κινήτρων για την χρήση αξιόπιστων, οικονομικών θεραπειών.

Μόνο με ριζικές μεταρρυθμίσεις μπορούν να διασφαλιστούν η επάρκεια και η βιωσιμότητα της αγοράς του φαρμάκου και ταυτόχρονα η πρόσβαση των ασθενών στις θεραπείες που τους είναι απαραίτητες.

τιμές

Πολλά φάρμακα θα οδηγηθούν σε διακοπή της κυκλοφορίας τους, αφού το κόστος παραγωγής και διανομής τους καθίσταται δυσανάλογο των τιμών πώλησής τους